

anbefale ligefrem Beplantning foran Forterne. — Der blev anført af den ærede Folkethingsmand for Viborg Amts 4de Valgfreds (Rjær), at Tscherning havde sagt, at det ikke duede noget at have en Befæstning af Hovedsteder, og at Tscherning var en langt større Autoritet end Ministeren. Det er naturligtvis Noget, som jeg ikke skal strides om med den ærede Folkethingsmand. Men jeg vil dog vistnok faae Ret selv hos den ærede Folkethingsmand, naar jeg gjør opmærksom paa, at der er Høg over Høg. Der gives større Mænd end Tscherning, jeg skal anføre Napoleon I., han siger:

„En stor Hovedstad er Hjemstedet for de bedste Kræfter i Folket, den er den almindelige Menings Midtpunkt, og dens Fald bringer Krigen til Ende. Nu spørges der vistnok stadig: hvorfra faar man Tropper til en Fæstning med 12 å 15,000 Favnes Omkreds? Dertil bruges mindst 50—60,000 Soldater som Befæstning samt 800 eller 1,000 Kanoner i Batteri. Men 60,000 Soldater danne en hel Hær; er det ikke bedre at anvende dem i aaben Mark? Denne Indvending, som benytttes imod de store Fæstninger, er falsk, for saa vidt man foregler Soldater med „Mænd“. For at forsvare en stor Hovedstad behøves 50—60,000 Mænd, men ikke Soldater. Der kan være Tider, hvor en Stat mangler Soldater, men aldrig, hvor den skulde mangle Mænd til“ o. s. v.

Jeg vil ikke trætte de Herrer med at oplæse Mere; af det jeg har oplæst, fremgaa det jo tilstræffelig klart, at der foreligger den allerstærpeste Udtalelse om Nytten af Hovedstadens Befæstning fra en Mand, der var endnu større end Tscherning, nemlig Napoleon, og det staar maaſte i Forbindelse med, at den Mand havde en Del mere Erfaring i Spørgsmaalet om Hovedsteders Situation efter Indtagelse end Tscherning. Napoleon har nemlig erobret Hovedsteder afstillelige Gange og vidste af praktisk Erfaring, at det ikke forholder sig saaledes, at man ikke rører ved Hovedstedernes Kunstskatte og Værdier. Han slæbte uden Barmhertighed Værdier og Kunstskatte og hele Greien til Paris, saa jeg tror, at paa dette Punkt vil den ærede Folkethingsmand indrømme, at han er nødt til at give mig Ret i, at der slaar Tscherning ikke til. Jeg har i min egen lille Erfaring set i Frankrig, hvorledes det gik med to tæt ved hinanden liggende store Stæder Rouen og Havre. Rouen var en fuldstændig ubefæstet By; og Gud bevares, den blev ganske vist ikke brændt, men Manteuffel kom blot og sagde: „Hvis I ikke inden 24 Timer staafe 15 Millioner Francs, saa brænde vi Byen af. Han fik

de 15 Millioner, saa helt ustraffet slap de ikke, og de fik oven i Kjøbet en Garnison paa jeg tror 30,000 Mand, som de maatte underholde i nogle Maaneder, og Alt dette skete, naaget Rouen var en ubefæstet By. Hvad Havre angaar, saa har man sig der anderledes ad; der begyndte man efter Slaget ved Sedan ganske roligt at befæste Byen paa egen Haand, Kommunen gjorde det selv, tog et Vaan op, jeg tror paa 5—6 Millioner Francs. Og hvad var saa Følgen deraf? Ja, Tjenden nærmede sig ogsaa Havre, men man gik frem paa en anden Maade end overfor Rouen. Der blev af Feltmarschal Moltke givet General Manteuffel følgende Instrux: „Om Havre skal tages ved et coup de main — i en Haandevending ved Overtrompling — overlades til den egl. Overkommandos Afgjørelse, — altsaa til Manteuffel i dette Tilfælde —; men i intet Fald ønskes Hs. Majestæt, at den 1ste Hær skal indlade sig i et tidsspilbende Foretagende overfor Byen Havre“. Følgen heraf var, at man viste sig udenfor Byen Havre; der kom Beretninger om, at Havre var ret vel befæstet efter Forholdene — man havde nemlig havt ca. 4 Maaneder dertil — og at der laa en Garnison der, som var villig til at forsvare den. Tjdstjerne lustedes af, man slap altsaa med 6 Millioner istedetfor med 15 Millioner Francs foruden at underholde en Garnison, og selv fraset, at det, saa længe man har nogle nationale Fordomme tilbage, ikke er tiltalende at se Tjendens Flag vaie i Byen, maa man sige, at de gjorde en god Forretning ved denne Veilighed. Det forekommer mig, at Analogien ligger temmelig nær, og at det nok kunde tænkes, at Danmark kunde komme i en lignende Stilling. Ogsaa her kunde det hende, at Tjenden jagde: „Hvis vi kunde sikke os denne Erobring ved et coup de main, med forholdsvis faa og smaa Offre og da maaſte opnaa en ganske vist tvungen Alliance fra dette Lands Side, saa ville vi gjøre det. Men hvis det derimod fører til, hvad man kalder et tidsspilbende Foretagende, ville vi lade det ganske rolig ligge.“

Beth: En tidligere Krigsminister, General Rauffmann, udtalte i sin Tid her i Salen, at det vilde være en Ulykke for Byen Kjøbenhavn at blive befæstet. Det kan man let forstaa, at en Krigsminister kunde udtale, thi det er jo altid i og for sig en Ulykke for en Plads at blive udsat til Valplads, til det Sted, hvor Kampen skal staa og være udsat for Alt, hvad dermed følger. Jeg tror, man kan gaa videre — det kan man i det